

## Režisérka i herec si odvážejí z karlovarského festivalu cenu



FILM Slovo se natáčel také v Třebíči. Hlavní roli ztvárnil Martin Finger.

Foto: Petr Klukan

Režisérka a scénáristka Beata Parkanová, rodačka z Třebíče, uspěla se svým filmem Slovo, který soutěžil na Mezinárodním filmovém festivalu v Karlových Varech. Český snímek získal hned dvě ocenění: Cenu za režii obdržela Beata Parkanová a mezi herci byl oceněn Martin Finger.

„Jsem nesmírně ráda, ceny si moc vážím,“ řekla Parkanová k ocenění. „Je to uznání od mezinárodní poroty nejen za moji práci, ale všech lidí kolem mě, co na filmu pracují. Nemyslela jsem si vůbec, že bych ji mohla dostat a byla jsem velmi dojata. Doufám, že filmu ten-

to úspěch pomůže ještě lépe do světa a na zahraniční festivaly,“ prohlásila.

Film Slovo, který napsala sama režisérka, pojednává o zlomovém roku 1968 a vypráví o neústupném notáři, jehož morální pevnost se v turbulentní době ukazuje jako problém pro celou jeho rodinu. Hrdinové filmu jsou inspirováni režisérčinými předky. V hlavních rolích hrají Martin Finger a Gabriela Míkulková. Film se natáčel i v režisérčině rodném městě Třebíči. Do kin bude uveden v září tohoto roku.

-pk-

## Koná se vzpomínka na srpen 1968

Vzpomínkové shromáždění jako připomínka 21. srpna 1968 se bude konat v neděli 21. srpna od 18 hodin před divadlem Pasáž v Třebíči. Akci pořádá Million chviliek pro demokracii. Připomíná, že mezi těmito dvěma daty uplynulo již 54 let. A mohlo by se zdát, že je to jen vzpomínka pro pamětníky.

Ale situace ve světě již půl roku ukazuje, že dějiny se neúprosně opakují, i když jsme si mnozí mysleli, že to není možné. Proto je o to víc potřeba připomínat si datum 21. srpna 1968, kdy vojska států Varšavské smlouvy okupovala svobodné a suverénní Československo, stát uprostřed Evropy, který si zneprá-

til komunistického obra na východě svojí touhou po svobodném životě.

„Otočilo se 54 let a situace se opakuje. V jiných kulisách, na jiném místě, ne tak vzdáleném od nás, jak by se mohlo zdát, ale podle úplně stejného scénáře, i když obr na východě se oficiálně tváří jako demokratický, ale jeho skutky z posledního půl roku ho usvědčují ze lži,“ připomínají pořadatelé.

Proto si myslí, že je důležité připomenout si i v letošním roce datum 21. srpna, zavzpomínat s pamětníky a společně si připomenout, že svoboda není nic samozřejmého, ale musí se o ni bojovat, jako teď na Ukrajině. Organizátoři přivítají transparenty a vlajky jsou vítány.

-zt-

## Den byl stvořený pro vyhlídku



VÝHLED z vodojemu na Kostelíčku je úchvatný.

Foto: Antonín Zvěřina

Den věrozhvěstů v úterý 5. července rozhodně nepotěšil milovníky pěkného počasí. Obloha byla od rána zatažená a z olověných mraků se na zem spouštěly kapky deště. Bylo to mrzuté a určitě si každý oddechl, když po poledni se začaly mraky trhat a dešť pozvolna ustával.

Co s načatým odpolednem? Zůstat doma? Ani náhodou! Kde jsme ještě v Třebíči nebyli? Těch míst je opravdu málo. A pak nás myšlenka bacila přímo doprostřed čela. Ano, u Kostelíčka jsme byli nesčetněkrát, ale vodojem našim turistickým choutkám dosud odolával.

To musíme napravit, praví vědomí našeho těla a hotoví ho k výletu. Vodojem podle informací není v Třebíči právě vyhledávanou turistickou atrakcí. Je to i z toho důvodu, že přímo u něj není parkoviště.

Ovšem z míst, kde se vozidlo zaparkovat dá, je to krátká příjemná procházka bez žádného strmého stoupání. Sláva, dvířka vodojemu jsou otevřená a už jen zbývá vystoupat 84 schodů. Cesta je zpeštěna mnoha zajímavostmi, ale my už se těšíme na vyhlídku.

My, trošku to zúžím, já. Ale kdesi v koutku duše vrtá pochybnost, prosím tě, vždyť ty trpíš závratí už ve třech metrech a tady chceš vylézt až nahoru. Co to říkáš, okřikuju svoje skeptické vědomí, už jsem vylezl na rozhlednu na Pekelnáku a neodolala mi ani městská věž.

Pravda, vždy jsem se držel trošku dál od zábradlí, ale byl jsem tam. Přece si nenechám ujít panoramata, řečeno slovy babí Homolkové z filmu Homolka a tobolka. Nahoře to trochu fouká a kolena se jemně třesou, a že bych se nešel podívat ze zábradlí prudce dolů, to ani náhodou.

Lze jen doporučit, i když počasí neumožňuje výhled někam do dál, Borovinu z výšky z jiného bodu ve městě nespátříte. Po chvíli, ošlehan mírným větříkem, scházím ze schodů. Směle můžu zvolat, vodojem dobyť.

A trocha historie určitě neurazí. Železobetonová stavba umístěná nad městem na Strážné hoře u Kostelíčku, v nadmořské výšce 480 metrů, se začala stavět v roce 1936. Vodárenská věž sloužila jako zásobárna vody pro město.

Voda se získávala z Heraltických lesů, odkud se dodnes zásobuje západní část města a vyrábí se z ní trebičská „zonka“ (ZON). Vodojem sloužil do přelomu 70. a 80. let 20. století. Poté přestal kapacitně stačit a byl nahrazen připojením na vodovodní soustavu z Mostiště a Vranova.

V současné době slouží vodojem jako expozice vývoje trebičského vodárenství a v bývalé nádrži na vodu je projekční místnost. Vyhlídková plošina, která se nachází 20 metrů nad zemí, nabízí jedinečný výhled na město. U rozhledny je římskokatolická poutní kaple svatého Jana Nepomuckého s kalvárií.

-zt-

**UMÍME PLÁNOVAT A MÁME VIZI JAK MÁ VYPADAT MĚSTO PRO LIDI**

Za stranu TOP 09 v Třebíči kandiduje hned několik stavebních inženýrů a architektů z místních ateliérů. To, co se ve městě staví, podstatnou mírou ovlivňuje život každého občana. Postaráme se o to, aby byl veřejný prostor v našem městě funkční, udržitelný a promyšlený v širším kontextu.

**A proto chceme obnovit stavební komisi.**